

hvert Regnskabsaar at tilstille Finansministeriet en Fremstilling af sin Virksomhed i det forløbne Aar tilligemed en Opgørelse af sin Status ved Aarets Udgang.

§ 4.

Saa vel Selskabets Forsikringsbreve som dets Forsikringskontrakter med de forsikringsføgende Kassebetjente blive at affatte overensstemmende med et af Finansministeren godkendt Udkast, indeholdende bl. a. Bestemmelse om, at Selskabet i alle i Anledning af Sikkerhedsstillelsen opstaaende Spørgsmaal skal anerkende den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn som Bærning efter Stævning til Selskabets herværende Bestyrelse eller Repræsentant samt, for saa vidt det maatte have sit Sæde i Udlandet, underkaste sig de danske Love i Henseende til Sagens Afgørelse.

§ 5.

Saa fremt Finansministeren maatte finde, at et Selskab, der har opnaaet den i § 1 ommeldte Anerkendelse af Finansministeren, ikke længer opfylder de Fordringer, der maa stilles til det som Forsikringshaver, skulle de Kassebetjente, for hvem det paagældende Selskab har stillet Sikkerhed gennem sine Forsikringsbreve, være forpligtede til inden en vis nærmere fastsat Frist at stille anden Sikkerhed paa anordningsmæssig Maade, og skulle i saa Fald de mellem de paagældende Kassebetjente og Selskabet indgaaede Forsikringskontrakter uden Hensyn til sammes Indhold kunne opsiges til Ophør straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det har i længere Tid været et Ønske hos de kautionstillende Embeds- og Bestillingsmænd, at der maatte aabnes dem en lettere Vej til Tilvejebringelsen af den Sikkerhed, de have at stille for de dem betroede Oppebørslers, end den hidtilværende, og der er i Overensstemmelse hermed jævnlig stet Henvendelser til Regeringen om at søge en saadan Lettelse gennemført ved en Forandring af de bestaaende Lovregler om dette Punkt; blandt andet blev der i Oktober 1895 gennem „Danst Kautionforsikringselskab“ til Finansministeren indgivet en Henvendelse fra over 500 Embeds- og Bestillingsmænd under Stat og Kommune om, at dette Selskabs Policer maatte blive modtagne som Sikkerhed for Oppebørslers, ligesom ogsaa i forrige Rigsdagssamling Bestyrelsen for det nævnte Selskab til Rigsdagen har indgivet et Underdragende om, at Selskabets Policer paa samme Maade som de i den almindelige

Kasseforordning af 8de Juli 1840 § 2 særlig nævnte Obligationer maatte kunne benyttes som Sikkerhed for de Embedsmænd af Staten betroede Oppebørslers, hvilket Underdragende henvises til Finansministerens Overvejelse.

Det maa nu ogsaa erkendes, at der er Grund til at søge at lette de kautionstillende Embeds- og Bestillingsmænd deres Kautionstillelse navnlig under Hensyn til, at de voksende Oppebørslers medføre, at den fornødne Kaution bliver uforholdsmæssig stor i Forhold til de med de paagældende Stillinger forbundne Lønninger og derfor kommer til at hvile som en trykkende Byrde paa den ubemidlede Kassebetjent, der maa søge Kautionsbetøbet stillet af andre og derfor svare et ikke ringe Bederlag, hvorved bemærkes, at de Kassebetjente, som ere nødsagede til at benytte en Banks eller et andet Pengeinstituts Vistand for at faa den nød-